

F.t.l. vedr. skattemæssige afskrivninger m.v.

Lovforslag nr. L 65. Fremsat den 6. november 1985 af Rahbæk Møller (SF), Inger Harms (SF), Gert Petersen (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v.

(Skibe)

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 383 af 20. august 1985, foretages følgende ændring:

I § 17 A indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Ligningsrådet kan tillade, at ejere, der omfattes af *stk. 1*, ikke skal anvende reglerne i *stk. 2-6*, hvis skibsprojektet ikke om-

fatter udlejning af skibet for en periode af længere varighed end 2 år.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning for skibe, hvor skriftlig aftale om erhvervelsen ikke er indgået før den 6. november 1985.

Bemærkninger til lovforslaget

Efter socialistisk folkepartis opfattelse bør en løsning på værfternes problemer ses som en helhed. Socialistisk folkeparti har da også tidligere offentliggjort et forhandlingsoplæg om en samlet løsning, der indebar ændrede skatteregler, direkte statsstøtte med planlagt nedtrapning, støtte til modernisering og omstilling, hjælp til lokalområder, hvor et værft måtte lukke, og inddragelse af medarbejderne i beslutningsprocessen.

Da regeringen imidlertid nu fremsætter forslag om en isoleret ændring af skattereglerne, har socialistisk folkeparti set sig nødsaget til også at fremsætte denne del af sit oplæg som et enkeltstående forslag.

Regeringens forslag om at forhøje antallet af parthavere med fuld afskrivningsret fra 10 til 50 vil efter alle sagkyndiges vurdering ingen betydning have for de større værfters overlevelsesmuligheder. Dertil kommer, at det er helt urimeligt kun at tillade skattetækning for folk, der er velhavende nok til at købe $\frac{1}{30}$ af et skib. Enten bør man undlade en udvidelse af antallet af parthavere, hvis der fortsat skønnes at være mulighed for skattetækning, eller også bør antallet gives helt frit.

Forslagsstillerne har noteret sig, at der fortsat er et behov for at inddrage bredere kredse i finansiering af skibe med de muligheder for risikospredning og kapitaltilførsel, det indebærer.

Endvidere har forslagsstillerne noteret sig, at de fleste af de muligheder for skattetækning, der dannede baggrund for lovindgrebet i december 1984, er forsvundet på grund af rentefaldet og forhøjelsen af selskabsskatteprocenten.

På den baggrund foreslås det, at begrænsningen i antallet af parthavere helt ophæves. For at undgå de mest spekulative arrangementer foreslås det dog, at ophævelsen kun gælder for projekter, hvori der ikke indgår bareboatcharter af længere varighed end to år. For at undgå at belaste de lokale ligningsmyndigheder foreslås det, at det overlades til ligningsrådet at forhåndsgodkende de enkelte arrangementer.

Denne ordning forventes kun at skulle gælde indtil skattereformens ikrafttræden den 1. januar 1987. Forslagsstillerne har dog afstået fra at udforme overgangsregler, dels fordi hele § 17 A må forventes at skulle ændres betydeligt eller helt ophæves i forbindelse med skattereformen, og dels fordi det er umuligt at udforme overgangsregler, når de permanente regler ikke kendes.

På længere sigt er det væsentlige naturligtvis, om de permanente regler udformes, så de udelukker skattetækning uden kunstige regler om begrænsning af antallet af parthavere. Regeringens forslag om som en midlertidig løsning at genindføre leasing, men kun for millionærer, lover desværre ikke godt for det videre forløb.